

પ્રભુનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ અટલ ‘માતા’

જ્યોતિ પરમાર
‘ધી ઓપન પેજ’

माता पोताना
बे बाणको
होय के छ
बाणको होय
दरेक्ने
समाज रीते
उछिरे छे,
परंतु आज
बे के छ
बाणक एक
माताने तेमना
धडपणां
समये साचवी
नथी शकता.

મા એવો શબ્દ છે જે બોલતા આખુ મુહ ખૂલી જાય. જે રીતે 'મા' માં આખુ જગત સમાયેલું છે. કહેવામાં આવે છે. ભગવાન ધરતી પર બધી જગયાએ પહોંચી ન રહેતે માટે તેમણે 'મા' નાં અસ્તિત્વને, અસ્તિત્વમાં મૂક્યું. ભગવાને પોતાની દરેક ખૂલ્લી માતામાં આપી પોતાના ગમે તેટલા બાળકો હોય તેમાં કોઈ લેદાબાવ વગર તેમને સમાન ગણી સંપર્કૂઠ પ્રેમ દરેક બાળકને આપ્યો. બાળકની દરેક લાગણીને વગર બોલ્યે સમજ જવી. બાળકની મોટામાં મોટી ભૂલને માફ કરી તેટલું જ વાતસ્વય આપવું. બાળકને સમજાવવા માટે કંઈ વ્યવહાર કે પરિસ્થિતિ હોય તેમાં તેનો સાથ આપવો. આમ, ભગવાને પોતાનામાં રહેલી દરેક લાગણીઓ 'મા'નાં સર્જનમાં લગાવી અને કર્યું 'મા'નું સર્જન જેથી પૃથ્વી પર તેમનું કાર્ય થોડું હળવું બનન્યું.

આ બધી લાગડીઓ સાથે 'મા'નું અસ્તિત્વ પૃથ્વી પર આપ્યું. તે ભગવાનનો સૌથી મોટો ચયત્કાર બન્યો. કારણકે ભગવાને પોતાનું જાણે સંકિપ્ત સ્વરૂપ પૃથ્વી પર મોકલી આપ્યું. અને તેના બાળકો માટે તે વરદાન સાબિત થયું.

માતાનાં વાત્સલ્યની વાત કરીએ તો હર હંમેશ તે તેના
બાળકો પર વરસતુ રહેતું હોય છે. બાળક ગમે તેટલું મોટું
થઈ જાય તેને માંના વાત્સલ્યની જરૂર હર હંમેશ રહે છે.
બાળક ગમે તેટલું મોટું થઈ ગયું હોય માતાને તે નાનું જ
લાગે છે. અને માતા બાળક ગમે તેટલું મોટું હોય પરંતુ
તે બાળકનાં બાળપણમાં જેમ વાત્સલ્ય કરતી હોય તે જ
વાત્સલ્ય આપણને ત્યારે જોવા મળે છે. કહેવાય છે આપું
બિલંડ 'મા'ના ચરણોમાં છે.

માતાને પોતાના બે બાળકો હોય કે છ બાળકો હોય
દરેકને સમાન રીતે ઉછેરે છે, પરંતુ આ
જ બે કે છ બાળક એક માતાને તેમના
ઘડપણનાં સમયે સાચવી નથી શકતા.
આ ગુણીયતામણ જલદી લાગતું હૈ.

માતા બાળકને ઉછેરવામાં પોતાનું આખ્યુ જીવન આપી દે છે. માતાનું પોતાનું જીવન તેને બાળક માટે જ કરી

બાળક ગમે તેટલું મોટુ
થઈ જાય તેને માના
વાત્સલ્યની જરૂર હર
હંમેશા રહે છે.

દીધુ હોય તે રીતે તેનું ખૂબ લાલન પાલનથી ઉછેરે છે.
માતાનો પ્રેમ આપણને સંપર્કી જીવન જીવતા કરે છે. પરંતુ
આપણે માતાને કંઈ આપી નથી શકતા.

તેમના પ્રેમની સામે દુનિયાની કોઈપણ વસ્તુનો
કોઈ મોલ નથી. તેમ છતાં માને પોતાનો પ્રેમ અનુભવ
કરાવવા અને તેમને સોથી મહત્વપૂર્ણ
ગણાવવા માટે આપણે માતૃદિનની
ઉજવણી કરીએ છીએ. તે દિવસે
માતાને બેટ સોગાડો આપવામાં
આવે છે.

અને બાળકોને માતા પ્રત્યે જે
પ્રેમ છે તે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

આ પ્રેમ પ્રગટ કરવા માટે સંતાનો “મધર્સ તે”ની રાહ શા માટે જોવે છે? સંતાનો કેમ માતાની જેમ રોજ, હરેક પળ માતાને પ્રેમ નથી કરતા! માતાને તો બસ તેના સંતાનો તરફથી ફક્ત નિસ્વાર્થ પ્રેમની જ આશા હોય છે. આ મધર્સ તે ને આપણે કંઈ ખાસ બનાવીએ અને માતાને રોજ પ્રેમ કરી, આદર આપી દરેક દિવસને મધર્સ તે બનાવવાની પ્રતિજ્ઞા લઈએ.

“મારી માતા મારા હંદળનો એક ખાસ ભાગ છે,
તે મારુ અનમોલ મોતી છે, મારો આત્મા
મારી જીવન સાથી છે તે મારા જીવનને
મહાન બનાવે છે, તે પાંખ વિનાનું
દેવકૃત છે”.

સસલાને થયું કે, આ ઘનયક્કરને મે ક્યાં શિક્ષણની વાતો કરી. આ જાડી ચામ્પીવાળાને આ વાતોની જરૂર જ ક્યાં છે? એમ વિચારાને સસલો આગળ ગયો તો આગળ નદી પાર કરવાની આવી. હવે સસલાને તરતા આવેનાં એટલે શું કરે? એટલે તરત જ અને મગરની યાદ આવી ગઈ. એ દોડતો દોડતો મગર પાસે આવ્યો. મગરને જગાડ્યો અને મગરની પીઠ પર બેસિને નદી પાર કરી. સસલાને થયું કે આ

બલદાય જે. પરો,
 શિક્ષક, જૂનાગઢ
 સસલાભાઈને
 ખૂબ ભૂખ લાગી.
 આજુબાજુ ક્યાંય
 ધાસ નહોતું.
 એટલે કાબરો
 ઉડીને નદી કાંઠે
 જઈને લીલુછમ
 ધાસ સસલાભાઈ
 માટે લઈ આવી
 કે સસલાભાઈ
 આટલું ભાણેલા છે
 તો આપણે એમની
 સેવા કરવી
 જોઈએ.

અમભાગ લોકો તો આ કામ માટે જ જન્યા છે. કંઠાની પેલે પાર જઈ રહતામાં સસલાને વાંદરો મળ્યો. એટલે સસલાએ વાંદરાને પૂછ્યું કે, તુ ભાજોલો છે? વાંદરો કહે ના, એટલે સસલાએ વાંદરાને પણ ઉભો રાખ્યોને શિક્ષણ વિશે લાંબું લચાક ભાપણ આપ્યા હીથું. એવામાં વરસાદ પડવા લાગ્યો. રાત કાઢવાનો પ્રશ્ન ઉભો થયો. સસલો ગમ્ભરાઈ ગયો. વાંદરો કહે, હું વ્યવસ્થા કરી આપું હું. અને વાંદરાએ જાહ પર ચઢીને થોડી તાપીયાં અને પાંદડા તોડેને નાની એવી સુંદર જગ્યા બનાવી દીધી કે જેણી અંદર સસલાની રાત સારી રીતે પસાર થાય. જાણો કે એક નાની ત્રંપડી. સસલાએ ચૂપચાપ રાત પસાર કરી અને સવારે શાંતિશી નીકળી ગયો. તેને થયું કે વાંદરાને જૂપી ન બનાવી આપ્યી હોત તો મારુ આવી જ બનત. પછી તેને કાબરો મળી. સસલાએ જ્ઞાલી લીધું કે કાબરો પણ ભક્તી નથી. એટલે એથે વળી શિક્ષણનાં મહત્વની ડેસેટ વગાડવા માંડી. વાત કરતાં કરતાં બપોર પડી. સસલાભાઈને ખૂબ ભૂખ લાગી. આજુબાજુ કુણ્ણાં ધાસ નહોંતુ. એટલે કાબરો તૃદીને નદી કાઠે જઈને લીલુછ્યભ ધાસ સસલાભાઈ માટે લઈ આવી કે સસલાભાઈ આતલું ભાશેલા છે તો આપણે એમની સેવા કરવી જોઈએ. વળી, સસલું આગળ ગયું તો વાઘ મળ્યો. સસલાએ વાધને પણ શિક્ષણની વાતો કરી અને આગળ વથ્યું. એવામાં સામેશી બે શિક્ષારી કૂત્રા સસલા તરફ ધરી આવતાં હતાં. સસલાને લાગ્યું કે, ‘હવે મર્યાદ જીવ બચાવવા તે દોડ્યો રીધો વાઘ પસે. વાધે સસલાને શિક્ષારી કૂત્રાનાં પંજામણી છોડ્યાયું. અને સસલું આગળ વથ્યું.

હવે સસલાને ખબર પરી કે પોતે બુદ્ધિ અને દિમાગનાં જો ર પર ભાડી તો કાંઈં. પરંતુ પોતાની પાસે માત્ર પુસ્તકીયું જ્ઞાન જ છે. વ્યવહારું જ્ઞાન તો છે જ નહીં. જીવન જીવવા માટે વ્યવહારું જ્ઞાન જરૂરી છે. મગરની પાડીમાં તરવાની આવડત, વાંદરાની ઝૂંપડી બનાવવાની આવડત, કાબરની ઉડવાની આવડત અને વાધની રૂક્ષાણ કરવાની આવડત આગળ પોતાનું પુસ્તકીયું જ્ઞાન સસલાને થોડું ઉત્તરાંતું લાગવા માંયું. એને થયું કે મગજની સાથે સાથે આપણા શરીરનાં અન્ય અંગો પણ કામ કરવા જોઈએ. ત્યારથી સસલાએ કમ સે કમ નહીં ભણેલા પ્રાણીઓને ઉતારી પાડવાનું અને મશકરી કરવાનું છોડી દીધું. એને થયું કે આ હુનીયા બધાથી ચાલે છે, માત્ર ભણેલાથી નહીં...

ઈન્દુલાલ યાણિક: દેશ સેવાનાં જીવનપ્રતની કેળવણી

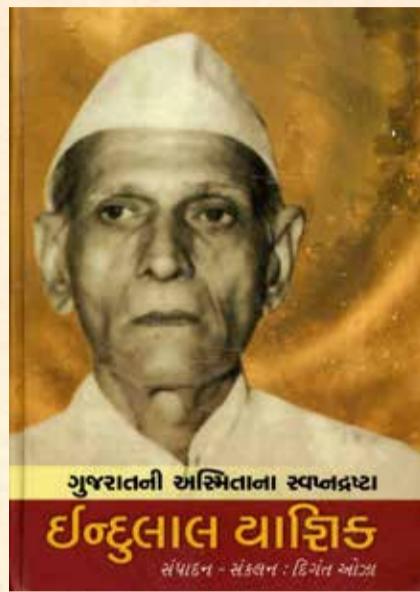

ઈન્દુલાલ
યાણિક
ગાંધીબાપુનાં
તંત્રીપણા નીચે
‘નવજીવન’
સામાહિકરૂપે
પ્રકટ કરતાં હતાં.
ક્યારેક તો ગાંધીબાપુ
બોલતા જાય
અને ઈન્દુલાલ
લખતાં જાય આમ
ગાંધીબાપુ અને
ઈન્દુલાલ વચ્ચે સેતુ
બંધાયો.

ઈન્દુલાલ યાણિકનો જન્મ ૨૨-૧૯૮૮નાં રોજ નડિયાદ શહેરમાં થયો હતો. એમનું વિદ્યાર્થી જીવન ઉત્સાહી અને તેજસ્વી હતું. એમણે કોલેજ શિક્ષણ અમદાવાદ અને મુખ્યમાં લીધું હતું. તેઓ બી.એ. અને એલ.એલ.બી. થયા હતાં. ગુજરાતની રાજકીય અને સામાજિક જાગૃતિનો પાયો નામનાર મુખ્ય સેવકોમાંના એક અદના કાર્યકર હતાં.

અમદાવાદમાં સત્યાગ્રહ આશ્રમની સ્થાપના બાદ ગાંધી બાપુને એક ગુજરાતી પત્ર ચલાવવાની જરૂર લાગી. એ સમયે ઈન્દુલાલ યાણિક ‘નવજીવન’ અને ‘સત્ય’ નામે એક માસિક ચલાવતાં હતાં. ગાંધીબાપુ લોક કેળવણી કરવા માટે વિચારતાં હતાં. તેથી ઈન્દુલાલ યાણિક ગાંધીબાપુનાં તંત્રીપણા નીચે ‘નવજીવન’ સામાહિકરૂપે પ્રકટ કરતાં હતાં. ક્યારેક તો ગાંધીબાપુ બોલતા જાય અને ઈન્દુલાલ લખતાં જાય આમ ગાંધીબાપુ અને ઈન્દુલાલ વચ્ચે સેતુ બંધાયો.

દેશ સેવાનું જીવનપ્રત એટલે કેળવણી: ગુજરાતમાં પત્રકારત્વ, ચલિંગ, સ્વદેશી પ્રચાર, આદિવાસી લોકસેવા, અસ્પુશ્યતાનિવારણ અને રાષ્ટ્રીય કેળવણી જેવા વિવિધ સેવાક્રોમાં ખૂબજ કામ કરી સમાજ સેવક બન્યાં હતાં. બધા કરતાં અલગ રીતે કામ કરવા ટેવાયેલાં હતાં. એમણે ૧૯૮૮નો વાનીં કાર્યોમાં કદી એટ આવવા

ગુજરાતની અસ્મિતાના સ્વાનંદ્રાષ્ટ્રા
ઈન્દુલાલ યાણિક
સંપાદન = સંકલન : હિંગાં બોગી

મારો નિશ્ચય એટલો ઉત્ત્ર અને અચળ હોય તો જ મારે આવું પ્રત લેવું જોઈએ અને તે માટે મારુ દિલ મારે પુરેપુર ચકાસવું જોઈએ.

નવું માસિક તેમજ લેખન પ્રવૃત્તિ શરૂ કરીને નવા જીવનકાર્યનું મંગલા ચરણ કર્યું. તો હવે દેશ સેવા કરવાનો છેવણો નિર્ણય કેમ ન કર્યો?

શાસીજીનાં છેલ્લા શબ્દો કાનમાં રમતાં હતાં. આ નવી પ્રવૃત્તિ કંઈ ચાર દિવસનું ચાંદરણું નહોંતું લાંબી રજા લઈને દેશ સેવા લેવાનો આ સવાલ નહોંતો પદ્ધતિસર દેશ સેવા કરવાને તો હિંદ સેવક સમાજમાં દાખલ થયું જ જોઈએ. તે માટે દેશ સેવાનું જીવનપ્રત લેવું જોઈએ. વડીલાને કાયમને માટે છોડવી જોઈએ. ધન પ્રાપ્તિને કુંઠલ જીવનનાં બધા સ્પર્મનાંને હેસને માટે તિલાંજલિ આપવી જોઈએ. મારો નિશ્ચય એટલો ઉત્ત્ર અને અચળ હોય તો જ મારે આવું પ્રત લેવું જોઈએ અને તે માટે મારુ દિલ મારે પુરેપુર ચકાસવું જોઈએ.

પ્રવિષ કે. મકવાણા
આચાર્ય, ભાવનગર

પછી જીવનનાં પ્રભાવથી એકલવીર બનીને જે અનેક સાધના અને અભ્યાસ કરતાં કરતાં રાજકીય ફકીરી લેવાની ભાવના મે કેળવી હતી, તે પરમ જ્યોત જેવી મારી દ્રષ્ટિ સમીપ જડી ઉડી અને તેણે મારો ભાવિ જીવનપંચ ઉજાઓ.

આમ ઈન્દુલાલ યાણિક અંદર સેવા પ્રતનાં પરમ ભેખધારી અને ઉમદા લોક કેળવણીકાર હતાં. તેમનું જીવન બધા માટે પ્રેરક બનેલ છે.

“તમારી ઊર્જાનો ઉપયોગ રચનાત્મક કાર્યોમાં કરો”

સથવારા નિમિબા,
આચાર્ય, અમદાવાદ

દેરેક મનુષ્યની અંદર ઊર્જાનો કેટલોક ભાગ રચનાત્મક કાર્યો માટે હોય જ છે. પોતાની ઊર્જાનો જે ભાગથી આપણે નામ અને દામ કમાવવામાં સક્રિય રહીયે છીએ. તેનાથી જીવનમાં પૂર્ણતા નથી આવતી. આ રીતે સતત કામ કરવાથી બે પ્રકારના લોકો સમાજમાં ઉભા છે. એક શોષણ અને લૂંટ દ્વારા ધન કમાવનારા અને બીજા શોષણ અને લૂંટાયેલા લોકો આ બંને વર્ગનાં લોકો વચ્ચે મનભેદ, મતભેદ અને સ્પર્ધા આવે તે સ્વાભાવિક છે. તેની સીધી અસર રાષ્ટ્રીય, સામાજિક અને પારિવારિક જીવન પર પડે છે. બધું જોઈને દરેક કેત્રમાં અશોંતિ હાથમાં આવે છે. તેથી આપણે કોઈપણ સર્કિય રાખવો જોઈએ. તેનાથી ભેદભાવ ઘટશે, વાતચીતનું વાતાવરણ ઉભુ થશે અને એકબીજા ગ્રાચે સદ્ગ્રાવ જાગશે. આપણે છેટલા રચનાત્મકતા તરફ વળીશું તેટલા જ પોતીટીએ થઈ જઈશું. જીવન નિષેધનું નામ નથી. જીવનને વિધેયથી ચલાવવું જોઈએ. સકારાત્મકતા વધારવાનો સતત પ્રયાસ કરવો જોઈએ. હરિફાઈનાં આ યુગમાં સુખ અને દુઃખ આવતાં જ રહે છે. જો આપણે પોતીટીએ નહી રહીએ તો સુખનો સદ્ગ્રાવ નહી કરી શકીએ. અને દુઃખ સતત આપણી પાસે કામ કરાવતું રહેશે. જો આપણે ભાનમાં રહીને તો ક્યારેય કરવા નહી માંગીએ. દુઃખ વિચલન લાવે છે. અને જો તે લાંબા સમય સુધી ટકી જાય તો મનુષ્ય ડિપેશનમાં જતો રહે છે. અથવા તો વિધ્વંશક થઈ જાય છે. તેથી ૨૪ કલાકમાંથી થોડો સમય પોતાની ઊર્જાની રચનાત્મકતા પર પકડ બનાવવા રાખો. જો એક વખત ખોટી હિંદામાં જતા રહ્યા તો પાછા ફરવું મુશ્કેલ બનશે.

એપલ કંપનીનાં લોગોમાં કપાયેલા સફરજનનું રહસ્ય!

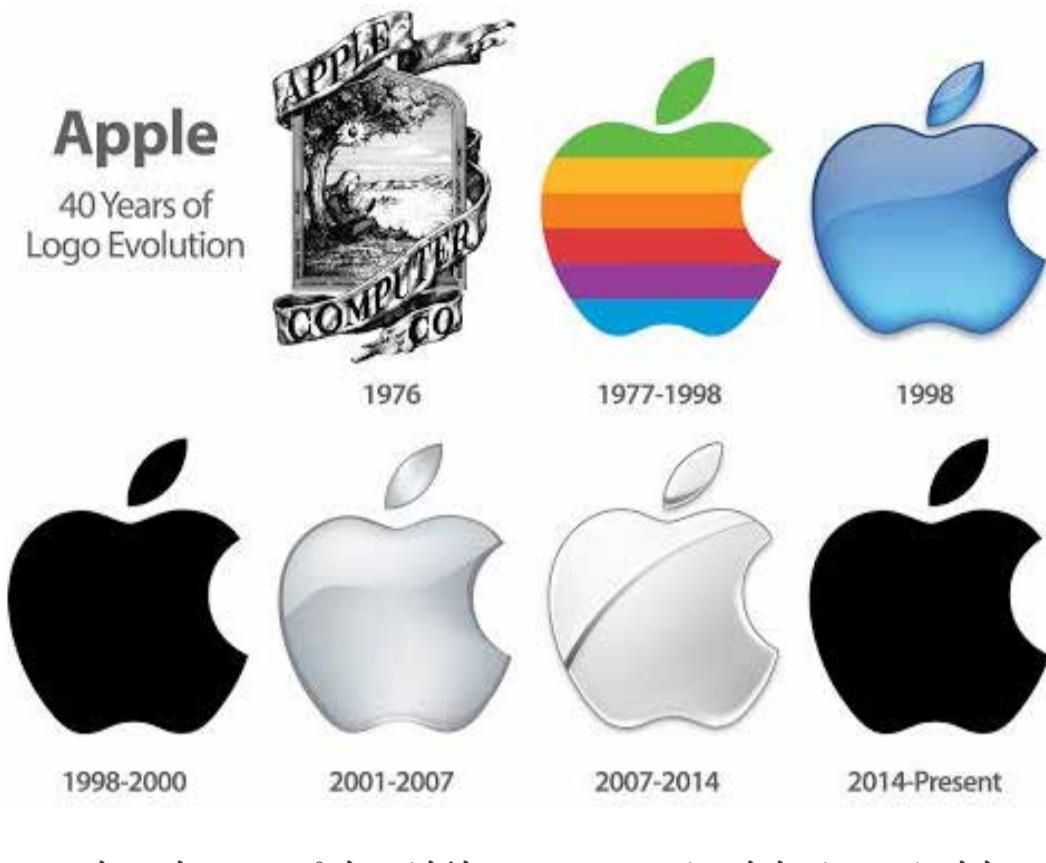
તેજસ ઠક્કર
IT EXPERT
www.tejasthakkar.com

કમ્પ્યુટર
સાયન્સનાં
પિતા એલન
ટર્નિગને
શ્રદ્ધાંજલિ
આપવાનાં
શુભ આશાય
સાથે આ લોગો
તૈયાર કરવામાં
આવ્યો હોવાનું
માનવામાં
આવે છે.

વિ શબ્દમાં જ્યાતનામ અને ટેકનોલોજી આધારીત ભાગ્યેજ કોઈ અજાણ હો. ખરૂ ને? એપલ કંપનીની માથમિક માહિતી મેળવીએ તો તે વિશ્વની સૌથી નામાંડિત ટેકનોલોજી પ્રોડક્ટ બનાવતી કંપની છે. તે સ્માર્ટ ફોન, આઇફોન, આઇપેડ, લેપટોપ, વાિયાળ ટી.વી. અનેક પ્રકારની પ્રોડક્ટ્સ તૈયાર કરે છે. એપલ કંપનીની સ્થાપના 1 એપ્રિલ 1976નાં રોજ સ્ટીવ જોબ્સ, સ્ટીવ વોજનિયાક અને રોનાલ્ડ વેને કરી હતી. જ્યારે પણ એપલ કંપનીનાં મોબાઇલ તેમજ તેની અન્ય કોઈ પ્રોડક્ટ જોઈએ ત્યારે અથવા એપલ કંપનીની કોઈ જાહેરત જોઈએ ત્યારે તેનો કપાયેલો સફરજનવાળો લોગો જોઈને કુતુહલવશ પ્રશ્ન થાય કે એપલના લોગોમાં ખાંધેલું સફરજન જ કેમ લેવામાં આવ્યું છે? આવું કેમ? પહેલી દાણિએ વાત પણ સાચી લાગે કે, લોગો તરીકે ઉપયોગમાં લેવું જ હતું તો આખું સફરજન કેમ લેવામાં ન આવ્યું. કપાયેલું કે ખાંધેલું સફરજન લેવાનું કારણ શું? પ્રસ્તુત આર્ટિકલમાં આપણે આ બાબતે જ વિગતવાર ચર્ચા કરીશું.

- સ્ટીવ જોબ્સે એપલ કંપનીનાં લોગો તરીકે સફરજન જ કેમ રાખ્યું. તેનું એક કારણ ખાંધેલું જાણવવામાં આવે છે. કે સ્ટીવ જોબ્સને ઉત્તર ડેવલપરિન્યામાં સફરજનનાં બગીયા હતાં. જ્યાં તેમણે પોતાના જીવનનો ઘણો સમય વિતાવ્યો હતો. વળી, સ્ટીવ જોબ્સ એપલ એટલે કે સફરજનને સંપૂર્ણ ફળ માનતા હતાં. તેમજ સ્વાસ્થ્ય માટે સૌથી ઉત્તમ માનતાં હતાં. વળી, કંપનીની સ્થાપના કરતી વખતે કંપનીનું નામ રાખવાની વાત આવી ત્યારે આ યાદીમાં એપલ નામ સૌથી ગોચર પર હતું. જે તેમણે જ સુચયું હતું.
- ઇ.સ. 1976માં કંપનીનાં સહસ્થાપક રોનાલ્ડ વેને એપલ કંપનીનો સૌ પ્રથમ લોગો તૈયાર કર્યો હતો. એપલ કંપનીનાં સૌ પ્રથમ લોગોમાં જાડની નીચે બેઠેલાં ન્યૂટન અને જાડ પરથી પડતાં સફરજન અને ત્યારબાદ શોધાયેલા ગુરુત્વકર્ષણનાં નિયમને સાંકળવામાં આવ્યો હતો.
- ઇ.સ. 1979માં સ્ટીવ જોબ્સે એપલનો નવો લોગો તૈયાર કરવાનું કામ રોબ જેનિફરને સોખ્યું. તેમના વડે તૈયાર કરવામાં આવેલાં ખાંધેલાં એટલે કે કપાયેલા સફરજનનો લોગો સ્ટીવ જોબ્સને ખૂબજ પસંદ આવ્યો. એપલનો આ પ્રકારનો લોગો ટમેટો કે ચેરીથી અલગ લાગે તે માટે તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. વળી, કપાઈ

Apple
40 Years of
Logo Evolution

ગયેલા સ્વરૂપે પણ સફરજનની ઓળખમાં કોઈ ફેરફાર થતો નથી. અને તેને સ્પષ્ટ રીતે ઓળખી શકાય છે. સૌ પ્રથમ વખત એપલનો આ પ્રકારનો લોગો કપાયેલા સ્વરૂપે, ઉપરની તરફ લીલી રંગની પાંદડી સાથે અને રંગબેરંગી સ્વરૂપનો તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. જેથી ઉપયોગકર્તાને એપલ એટલે કે સફરજન ઓળખમાં કોઈપણ પ્રકારની મુશ્કેલી ન પડે.

એપલનો લોગો કપાયેલાં સ્વરૂપનો તૈયાર કરવા પાછળ અન્ય રોચક તથ્ય હોવાનું પણ જાણવવામાં આવે છે. કમ્પ્યુટર સાયન્સનાં પિતા એલન ટર્નિગને શ્રદ્ધાંજલિ આપવાનાં શુભ આશાય સાથે આ લોગો તૈયાર કરવામાં આવ્યો હોવાનું માનવામાં આવે છે. એલન ટર્નિગનું શંકાસ્પદ સ્થિતિમાં મૃત્યુનું થયું હતું અને તેમનાં મૃત્યુદેહની પાસે ખાંધેલું સફરજન મળ્યું હતું. જેના માનમાં આ પ્રકારનો લોગો તૈયાર

કરવામાં આવ્યો હોવાનું માનવામાં આવે છે.

■ એપલનો રંગબેરંગી લોગો ઇ.સ. 1977 થી ઇ.સ. 1988 સુધી ચલાણમાં રહ્યો. ત્યારબાદ ઇ.સ. 1988માં એપલનાં લોગોનાં રંગને બ્લૂ અને ત્યારબાદ બ્લેક, ઇ.સ. 2001માં બ્રેન્ડ, ઇ.સ. 2007માં સિલ્વર અને ઇ.સ. 2014જીથી બ્રેન્ડ અને બ્લેક કલરમાં રજૂ કરવામાં આવે છે. હાલમાં એપલનાં બ્રેન્ડ રંગમાં ઉપલબ્ધ લોગો ચલાણમાં છે.

આજ પ્રકારની ટેકનોલોજીને લગતી બાબતો સાથે ટેકનોલોજીની દુનિયા હેઠળ The Open Pageનાં માધ્યમથી ફરી મળીશું, નવા વિચાર અને નવા ટેકનોલોજીને લગતા મુદ્રા સાથે.. અને હા આપના અમૃત્યુ સૂચનો The Open Pageનાં માધ્યમ થકી મોકલતાં રહેશો....

Honey Badger નિડર અને નિર્ભય પ્રાણી

સાયન્સ
એડ્વાર્ચ
A.R.T.I
Adventure Campsite

ગુજરાતમાં નોંધાયેલ નથી. માટે અહિયા વસવાટ કરતાં ધોર ખોટીયા જાતે જ પોતાનો ખોરાક શોધવા મજબૂર છે. ખૂબજ નિડર, નિર્ભય આ પ્રાણી આજે વિલુમીની કગાર પર છે.

અને તેનો ગર્ભકાળ હ માસનો હોય છે. એકવારમાં તે ૧ થી ૨ બયાંને જન્મ આપે છે. તેનું આખુંધ્ય ૧૫ થી ૨૦ વર્ષનું હોય છે. દેખાવે તે રીછ જેવું દેખાવ્યું છે. તિણું નહોર અને મજબૂત દાંતવાળા આ પ્રાણીનાં શરીરનો ઉપરનો ભાગ સફર-રાખોડી રંગનો હોય છે. અને નીચેનો ભાગ કાળો હોય છે. આ પ્રાણીનો મુખ્ય ખોરાક નાના-નાના પશુ, પક્ષી, જીવદાન, મથ, ફળ છે. આપણા ગુજરાતમાં તે ગીરનાં જંગલો તેમજ કથ્થ-ભુજનાં અમુક વિસ્તારોમાં મળી આવે છે.

ખાસ કરીને તેની વધુ હાજરી ગીરનાં જંગલોમાં છે. સમય આવે તેનાં અથવા તેનાં બચ્યાંનાં રસ્કા માટે તે સિંહની પણ સામે લડતા નોંધવામાં આવ્યું છે. તો માણસની તો શું વિખાત છે. માણસોની સામે પડવાનાં તો ઘણા કિસ્સાઓ છે. પણ સાથે તે એટલું હીંદ્રોઝ પણ છે. તેને જ્યારે વધુ છંછડવામાં આવે ત્યારે જ તે આ અકમક બને છે. આ નિર્ભય પ્રાણી એટલું જ શરમાળ પણ છે. માટે તો તેને જોનાર લોકો ઘણા ઓછા છે. આમ તો તે નિશાચર છે. એટલે કે રાત્રીનાં સમયમાં જ તેની બખોલમાંથી બહાર આવે છે. અત્યંત કટોકટીનાં સમયે તે મરી ગયેલું હોય તેમ પક્કું રહે છે. તેની વિશે એક માન્યતા એવી પણ છે કે તે

શબ (લાશ) ચોરી જાય છે. માટે તેનું નામ ઘોરખોદીયું પણ છે. પણ તે માન્યતા જ છે. તેને મધ્ય ખૂબ ભાવતું હોવાથી ઉદાહરણ આપીને વાત કરીએ તો સૌથી આશ્વયજનક દાખલો આંદ્રિકામાં જોવા મળતા ઘોરખોદીયા અને હની ગાઈડના પણ કંદું નથી. આ પણ પણ વધું હોય છે. તેને પણ કંદું હોય છે. એટલે કે સિંહની પણ આવે છે. હની ગાઈડની પણ કંદું હોય છે. એટલે કે સિંહની પણ કંદું હોય છે. એટલે કે સિંહની પણ કંદું હ

કાગડાએ નિભાવી મિત્રતા

એ ક ગામ હતું. ગામની ભાગોળે એક ખેતર હતું.

આ નાનકડા ઘરમાં એક સુંદર અને નાનકડું ધર હતું. આ નાનકડા ઘરમાં એક ખેડૂત પરિવાર રહેતો હતો.

પરિવારમાં ખેડૂતને એક નાનકડો દીકરો પણ હતો.

ઘરની આગળ એક મોટું લીમડાનું જાડ હતું. ઘરમાં

રહેતો નાનકડો દીકરો જાડ નીચે રોજ રહ્યાં કરતો.

લીમડાનાં જાડ ઉપર એક કાગડો રહેતો હતો.

કાગડો રોજે કા..કા.. બોલ્યા કરતો. કાગડાનાં આ

શદ્વો સાંભળી નાનકડો દીકરો તેની કાલી-કાલી

ભાષાઓં કહેતો...

કાગડા તું અહીંથાથી જા જા

અહીંથાથી જા..જા..

હુ તો છુ બાળા રાજા..

બાળકનાં આ શદ્વો સાંભળી કાગડો જવાના

બદલે બાળકને સાંખો જવાબ આપતો..

એ બાળા રાજા

તુ તો મારો મિત્ર થા..થા..

ત્યારે બાળક કાગડાને કહેતો ‘જા..જા..

કાગડાભાઈ, તારો મિત્ર કોણ થાય ? તુ તો સાવ

સ્વાર્થી છે, તુ તો બીજાનો માળો પડાવી લે છે. તુ તો

ખાવાનું પણ ગંદું ખાય છે. અને બધાને ચાંચો મારે છે.’ આ સાંભળી કાગડો બોલ્યો, હે બાળક ! પ્રભુએ મને આવો બનાવ્યો એમાં મારો શું વાંક ? પણ મને એકવાર મિત્ર બનાવીને જો તો ખરો ?

ખોડાભાઈ પટેલ (ધર્મશા) કરતાં અને પછી પોત

અધ્યાથ્ય, મહેશાયા

સમય જતાં આ બાળક થોડો મોટો થયો. મોટો થતાં સમજું પણ થયો. આ છોકરો એક દિવસ લીમડાનાં જાડ નીચે એકલો સૂઈ ગયો હતો. ત્યારે જાડની બાજુઓં આવેલ દરમાંથી એક એરી સાપ બહાર આવી છોકરાને કરડવા રહ્યો. ત્યાં પેલો કાગડો જાડ પરથી જોઈ ગયો. અને વિચારવા લાગ્યો કે આતો કાળોતરો સાપ ! હમણાં મારા મિત્રને દંશ મારશે. અને મારા મિત્રનાં રામ રમી

જશે. કાગડો તરત જ નીચે આવી પેલા એરી સાપને ચાંચ વડે મારવા લાગ્યો. અને કા..કા.. બોલવા માંડ્યો. કાગડા અને સાપની લડાઈનાં અવાજથી છોકરો જાગી ગયો. છોકરાની નજર સામે કાગડો ચાંચ મારી મારીને પેલા એરી સાપને અધમૂંઝી

કરી નાખ્યો. આમ કાગડાએ પોતાના મિત્રનો જીવ બચાવ્યો. આ દૃશ્ય જોઈ છોકરો પણ ગળગળા અવાજે બોલી ઉક્યો.

‘વાહ ! મિત્ર વાહ !’

પછી છોકરાએ કાગડાને ખીર-પૂરી ખવરાવી.

લાઇવ એજ્યુકેશનથી શિક્ષણ આપતી શાળા મહુવામાં : બેલુર વિદ્યાલય

વાળ માનસ પર શિક્ષણ એટલે કે શૈક્ષણિક મુદ્દાઓ લંબાગાળા સુધી ચચાવાયેલા કે સમયાયેલ રહે એવા હેતુસર બેલુર વિદ્યાલયમાં લાઇવ એજ્યુકેશનથી શિક્ષણ આપવાની પ્રણાલી રહી છે.

પોતાના ધોરણ મુજબ પોતાના શૈક્ષણિક મુદ્દાઓને માગને માત્ર કથન પદ્ધતિ હારા નહીં પરતુ બાળક પોતે એજ મુદ્દાને હુલ્હા જુઓ, સમજું અને અનુસરે એવી પદ્ધતિથી શિક્ષણ આપતી શાળા એટલે બેલુર વિદ્યાલય. આ ઉપરાંત બાળકોને શૈક્ષણિક મુદ્દાઓ અનુસંધાને ઉભરુ મુલાકાત લેવાની કે પ્રયોગ કરાવી, મોડેલ બજારની શિક્ષણ આપવાનો પ્રયોગ કરતી શાળા બની છે. લાઇવ એજ્યુકેશનથી બાળકોમાં શૈક્ષણિક સ્તરમાં પણ સુધ્યાં જોવા મળેલ, જે બદલ સો સ્ટાફિંગનાં અભિનંદન પાઠવતી શાળા બેલુર વિદ્યાલય.

મહારાણા પ્રતાપ પ્રા. શાળામાં વિદ્યાર્થીઓનો વિદ્યાય સમારંભ યોજાયો

“જીવનમાં સફળ થવાં શરીર બળ, બુદ્ધિ બળ કરતાં પણ સંકલ્પ બળનું વિશેષ મહત્વ છે.” શ્રી છિક્કાણાભાઈ શાલી મહારાણા પ્રતાપ પ્રા. શાળામાં ધોરણ ૮ના વિદ્યાય સમારંભ યોજાયો. કાર્યક્રમના શરૂઆત શ્રીમતી દેખાયેન વરોયાએ સુમધુર પ્રાર્થનાથી કરી. ધોરણ ૮ના વિદ્યાર્થીઓએ તેમના પ્રતિભાવો અને શિક્ષકોએ પોતાના અભિપ્રાયો રજૂ કર્યા હતું.

કાર્યક્રમના મુખ્ય મહેમાન અને વક્તાશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે ‘મનુષ્યએ જીવનમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા શરીર બળ, બુદ્ધિબળ કેળવાં પડે છે. આ ઉપરાંત સંકલ્પ બળનું સૌણી વિશેષ મહત્વ રહે છે’ તેમણે ખૂબજ રસાળ અને હળવી શૈલીમાં વિદ્યાર્થીઓએ વિવિધ ઉદાહરણાં અને પ્રસંગો દ્વારા સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. ઇ. એમ. ચેરીટેબલ ડ્રસ્ટનાં પ્રતિનિધિ શ્રી બાબુમાધ વિરીડીયાએ પણ સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યું હતું.

શાળાનાં આચાર્યશ્રી મિશેશભાઈએ મહેમાનું શબ્દોથી સ્વાગત કર્યું હતું. શિક્ષકશ્રી રાજેશભાઈ ધ્યામલિયાએ કાર્યક્રમનું સંચાલન કર્યું હતું.

શું મહેનતત કરવી. હું તો સહેલાઈથી આ સ્પર્ધા જતી જઈશ. અને થોડા ધોરણ પહેલા ધોડાએ મહેનત કરી હતી અને તેના પર વિશ્વાસ હતો કે હું આ સ્પર્ધા પ્રથમ નંબરે જીતશી. આમ સ્પર્ધા શરૂ કરવામાં આવી અને બીજા નંબરના ધોડાએ મહેનત નહોતી કરી તે હારી ગયો અને પહેલાં નંબરનો ધોડો જતી ગયો.

બોધ: આપણને એમ લાગતું હોય છે કે આપણે ધોરણ - ૮ ભાષી પાસ કરી લીધું એમ ધોરણ - ૮ પાસ કરીશું.. પણ મહેનત ન કરીએ તો આપણે નાપાસ થશું એ માટે કોઈપણ બાબતમાં મહેનત કર્યા વગર તે વસ્તુ જતી શકતી નથી.

બોધ: આપણને એમ લાગતું હોય છે કે આપણે ધોરણ - ૮ ભાષી પાસ કરી લીધું નિકળ્યું..

સફરજનવાળો: અદે, આતો કિસ્મતની વાત છે. આજે જીવંડું નીકળ્યું શું ખબર કાલે કાર અને બાઇક નીકળો.

પણુ: ૫ કિલો હજુ આપી દો.

ખતરનાક ઉદાહરણ ના આપશો?

ગુજરાતી કલ્યાણ બેંકમાં ફોન કર્યો.

મારે એક ડિપોઝિટ કરવો છે, તો કેટલા સમયમાં પાસ થઈ જશે ???

લેંકર: સર ૩ થી ૭ દિવસમાં ડિલિયર થઈ જશે.

કસ્ટમસ: બંને બેંકો તો સામસામે જ છે. તોય આટલા બધા દિવસ કેમ લગાડો છો હે ???

લેંકર: સર જે પ્રોસીજર હોય તેને ફોનો કરવી પડે ને..

તમારો અક્સમાત જો સ્મશાનભૂમિ સામે થાય તો તમને પહે